

Herdenking van de vier vermoorde vrouwelijke geheim agenten in Dachau, 80 jaar na de Tweede Wereldoorlog.

In 2020 was ik voor het eerst in de **KZ-Gedenkstätte Dachau** tijdens een korte vakantie. Toen ik bij het informatiecentrum naar informatie vroeg over de plaquette in het crematorium waar de vier namen van de omgebrachte agenten op staan vroeg de medewerker waarom ik zo geïnteresseerd was in deze dames. Ik vertelde dat ik de jongste zoon ben van de echtgenoot van Yolande Beekman-Unternährer. Meteen kwam er iemand van de trap af die boven mee luisterde. Fijn om eindelijk iemand te zien die verwant was met deze agenten. Zij zagen nooit nabestaanden van de vier agenten behalve van de Indiase Princes Noor Inayat Khan. Van haar kwam elk jaar een broer in Dachau tijdens de herdenking op 13 september, de dag dat ze vermoord zijn. Maar hem hadden ze al vijf jaar niet meer gezien. Ze gingen er vanuit dat hij was overleden.

De medewerker bracht mij in contact met de vrijwilligster Angelika Eisenmann. Met Angelika wisselden wij via email heel veel informatie uit over Yolande. Ook vertelde ik haar dat het mijn vader zeer deed dat Yolande nooit was erkend als Nederlandse geheim agent. Daar kon ze zich alles bij voorstellen. Angelika zou het heel erg mooi vinden als ik in 2021 aanwezig zou zijn op de jaarlijkse herdenking van deze agenten, welke door haar en een paar vriendinnen jaarlijks wordt gehouden. Omdat ik met een paar goede vrienden elk jaar een paar dagen naar München gaan lukte het ons om aanwezig te zijn.

Ondertussen was in met het Ministerie van Defensie in contact getreden over Yolande. Defensie gaf aan dat Yolande niet de Nederlandse Nationaliteit had en daarom niet in aanmerking kwam voor een erkenning. Toen ik de trouwakte kon overleggen en vertelde dat in die tijd je automatisch de Nationaliteit van je echtgenoot kreeg waren ze om. Na 2 jaar heen en weer schrijven werd haar uiteindelijk het Verzetsherdenkingskruis toegekend. Op 13 september 2022 kreeg ik in de KZ-Gedenkstätte Dachau postuum deze onderscheiding uitgereikt door de Nederlandse Militair attache uit Berlijn. Wat zou mijn vader trots zijn geweest, dat zijn geliefde toch nog is geëerd.

Angelika had de wens om in 2024, 80 jaar nadat de dat de vier SOE-Agenten, Yolande Beekman, Madeleine Damerment, Noor Inayat Khan en Eliane Plewman, van alle vier nabestaanden aanwezig te hebben op de herdenking. Ook dat lukte. We hadden in de KZ-Gedenkstätte een bioscoopzaal waar 200 man in kon, en deze zat vol met nabestaanden, uit Engeland een afdeling van de First Aid Nursing Yeomanry (FANY), Burgermeesters uit Bayern en Politici.

Een van de politici stelde voor om in Bayern in nieuwe wijken straatnamen naar deze heldinnen te vernoemen.

The contribution of women in the resistance is often neglected in history books. However, their impact is significant and should be duly acknowledged. In July of this year, I proposed the naming of new streets after female resistance fighters, in order to recognise their invaluable role. As couriers, spies, saboteurs and leaders, they worked tirelessly for the liberation of Germany and Europe. Their deeds are a bright example of the indomitable spirit of resistance and the power of solidarity.

Van alle vier agenten mochten een of twee verwanten een verhaal vertellen over hun agent. Zeer indrukwekkende verhalen over vier hele bijzondere vrouwen die bereid waren

de hoogste prijs te betalen voor onze vrijheid. Ook ik mocht mijn verhaal vertellen.

Na de herdenking was er gelegenheid om kennis te maken met elkaar. Zo sprak ik de zoon van één van de zussen van Yolande.

Achteraf bleek er iemand mij te zoeken die een kleindochter was van de vrouw met wie Yolande in de vrouwengevangenis in Karlsruhe heeft gezeten. Deze vrouw heeft de tekeningetjes die Yolande op wc-papier had gemaakt met een naald en haar eigen bloed, de gevangenis uit gesmokkeld. Deze zijn na de oorlog bij Yolandes moeder terecht gekomen.

Als je ooit in Zuid Duitsland bent, ga dan eens kijken in de **KZ-Gedenkstätte Dachau**. Je krijgt een indruk hoe of het daar geweest moet zijn voor de tegenstanders van het Nazi regime.